

Sygn. akt I C 209/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Litwińska – Bargiel

Protokolant: Edyta Szmigiel

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2015 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Bank S.A w W.**

przeciwko **J. S.**

o zapłatę kwoty 8 616,33 zł

I. zasądza od pozwanej **J. S.** na rzecz strony powodowej (...) **Bank S.A w W.** kwotę **8 616,33 zł** (osiem tysięcy sześćset szesnaście złotych trzydzieści trzy grosze) z odsetkami:

- umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od kwoty 7 634,47 zł od dnia 20 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;

- ustawowymi od kwoty 503,17 zł od dnia 24 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;

- ustawowymi od kwoty 403,69 zł od dnia 24 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej **J. S.** na rzecz strony powodowej (...) **Bank S.A w W.** kwotę **447,47 zł** tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 209/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wystąpiła w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej J. M. kwoty 8616,33 zł wraz z odsetkami :

- umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od 20 grudnia 2014r. do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 7634,47 zł,

- ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty od kwoty 906,86 zł,

a nadto o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że w dniu 28 kwietnia 2008 roku zawarła z powódką umowę kredytową nr (...). Strona powodowa nie wywiązała się z ciężącego na niej zobowiązaniu terminowego dokonywania spłat w wysokościach ustalonych w umowie. Wobec czego strona powodowa wypowiedziała pozwanej przedmiotową umowę stawiając całą należność w stan wymagalności. Strona pozwana nie spłaciła wymagalnej wierzytelności do dnia

sporządzenia pozwu. W dniu 19.12.2014r. powód sporządził wyciąg z ksiąg banku stwierdzający zadłużenie pozwanej w kwocie: 7 634,47 zł tytułem należności głównej (niespłacony kapitał), 503,17 zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 16% od dnia 05.01.2014r. do dnia 12.09.2014r., 403,59 zł tytułem odsetek za opóźnienie w wysokości 12% od dnia 05 stycznia 2014r. do dnia 19 grudnia 2014r oraz 75 zł tytułem opłat i prowizji. Zgodnie z postanowieniami zawartej umowy strona powodowa jest uprawniona do naliczania odsetek umownych za opóźnienie w spłacie wymagalnych rat w wysokości średniego oprocentowania (...) dla 3- miesięcznych lokat na rynku międzybankowym z 10 ostatnich dni roboczych ostatniego miesiąca poprzedniego kwartału, powiększonej o 25 punktów procentowych z zastrzeżeniem, że żadnym czasie nie może przekroczyć czterokrotności wysokości bieżącej stopy kredytu lombardowego NBP, które na dzień sporządzenia pozwu wynoszą 12% w stosunku rocznym począwszy od 20 grudnia 2014r. do dnia zapłaty. W związku z tym, że umowna wysokość stopy procentowej przewyższała wartość czterokrotności stopy kredytu lombardowego strona powodowa wnosi o zasądzenie od kwoty kapitału do dnia 20.12.2014r. do dnia zapłaty odsetek maksymalnych stanowiących czterokrotność stopy kredytu lombardowego, tj. na dzień sporządzania pozwu wynoszące 12 %.

Postanowieniem z dnia 15 stycznia 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Dzierżoniowie.

Pozwana na rozprawie w dniu 27 lipca 2015r. oświadczyła, iż zmieniła nazwisko na S.. Nie zaprzecza, że zaciągnęła kredyt u strony powodowej. Bank z własnej inicjatywy obniżył jej wysokość raty kredytu. Kiedy wysokość raty wróciła do pierwotnej wysokości zaczęła mieć problem z spłatą należności. Powodowy bank nie zgodził się na obniżenie raty. W październiku bądź listopadzie 2014r. miała stłuczkę autem, na zakup którego zaciągnęła kredyt u strony powodowej. (...) nie jest zdadne do jazdy. Chciała sprzedać uszkodzony pojazd, ale powód nie współpracuje z nią, a jego zgoda jest konieczna. W związku z tym jest zawieszona. Ostatni raz kontaktowała się z powodowym bankiem na początku 2015r. Zmieniła numer telefonu, którego nie podała przedstawicielom strony powodowej. Pozwana zapewniła, iż jej zadłużenie nie jest tak wysokie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 kwietnia 2008r. została zwarta umowa kredytowa nr (...) pomiędzy (...) Bankiem S.A. a J. M. na kwotę 14868,42 zł na okres 48 miesięcy. Kredyt został przyznany na sfinansowanie zakupu pojazdu marki S. (...), rok produkcji 1997r., w kwocie 12500 zł., prowizji bankowej w kwocie 743,42 zł oraz innych wydatków kredytobiorcy w kwocie 1625,00 zł. Kredyt oprocentowany był według zmiennej stopy procentowej, która w dniu podpisania umowy wynosiła 20,90% w stosunku rocznym. Oprocentowanie kredytu jest sumą oprocentowania podstawowego Banku dla danego rodzaju kredytów na zakup pojazdów oraz stałej w całym okresie kredytowania marży w wysokości 2%. Bank zastrzegł sobie prawo zmiany oprocentowania kredytu. Ponadto w przypadku, gdy ze względu na zmianę wysokości stopy kredytu lombardowego NBP przez Radę Polityki Pieniężnej, wysokość oprocentowania kredytu, dotychczas obowiązującego w umowie kredytu, przekroczy wysokość oprocentowania maksymalnego, określonego w art. 359§ 2¹k.c., od dnia wejścia w życie zmienionego oprocentowania maksymalnego bank zobowiązał się do obniżenia oprocentowanie kredytu do poziomu oprocentowania maksymalnego. Od przyznanego kredytu Bank pobrał prowizję bankową w wysokości 5% kwoty kredytu. Całkowity koszt kredytu, obejmujący prowizję bankową oraz kwotę oprocentowania naliczanego od kredytu za cały okres kredytowania wyniósł 7996,70 zł. Na kredytobiorcę został ponadto nałożony obowiązek poniesienia kosztów związanych z zarejestrowaniem pojazdu na Bank w kwocie 44 zł. Strony ustaliły prawne zabezpieczenie kredytu w formie przewłaszczenia w/w pojazdu. Bank zastrzegł sobie uprawnienie do wypowiedzenia umowy kredytu z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia w razie m.in. zwłoki klienta z zapłatą pełnych rat kredytu za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim pisemnym wezwaniu Klienta do spłaty wymagalnych należności w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania.

Zgodnie z harmonogramem rata kredytu wynosiła 459,61 zł, a suma kapitału 14868,42 zł, natomiast suma odsetek 7253,28 zł, co razem dało kwotę 22121,70 zł

Dowód- kserokopia umowy kredytowej nr (...) wraz z harmonogramem -k. 11-13.

Pozwana od listopada 2008r. do maja 2009r. oraz w lipcu 2009r. do opłacała raty kredytu w wysokości 460 zł. Następnie wpłaciła : 220 w lutym 2010r., 280 zł w maju 2010r., 280 zł w czerwcu 2010r., 220 zł we wrześniu 2010r., 300 zł w październiku 2010r., 380 zł w grudniu 2010r., 1370 zł w marcu 2011r., 250 zł w kwietniu 2011r., 200 zł w październiku 2011r., 250 zł w maju 2012r., 550 zł w lipcu 2012r., 250 zł we wrześniu 2012r., 300 zł w styczniu 2013r., 420 zł w maju 2013r., 423 zł w lipcu 2013r., 420 zł w sierpniu 2013r., 700 zł we wrześniu 2013r., 950 zł w listopadzie 2013r., oraz kwotę 950 zł w marcu 2014r. Łącznie spłaciła kwotę w wysokości 11.433 zł.

Od dnia 05 sierpnia 2013r. wysokość raty wynosiła 396,73 zł.

Dowód- harmonogram nr 13 –k. 33,

- potwierdzenia przelewów- 34-56.

W dniu 19 grudnia 2014r. powodowy Bank wystawił wyciąg z ksiąg, zgodnie z którym zadłużenie pozwanej na dzień 02.03.2015r. wynosiło 8616,33 zł.

Dowód- wyciąg z ksiąg (...) Bank S.A. w W. z dnia 19.12.2014r.- 10.

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo jako zasadne podlegało uwzględnieniu w całości.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie znajdujących się w aktach sprawy a wskazanych wyżej dokumentów. Dokumenty przedstawione przez powoda nie były kwestionowane przez pozwaną – stanowią wiarygodny i pełnoprawny materiał dowodowy. Odnosząc się do wartości dowodowej przedstawionych dokumentów – w tym wyciągu z ksiąg bankowych stwierdzić należy, iż są to dokumenty prywatne – a zatem zgodnie z art. 245 kpc stanowią dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Zgodnie z art. 95 ust. 1 ustawy Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 r., poz. 1376, j.t.) księgi rachunkowe banków i sporządzone na ich podstawie wyciągi oraz inne oświadczenia podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banków i opatrzone pieczęcią banku (...), mają moc prawną dokumentów urzędowych w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych oraz ustanowionych na rzecz banku zabezpieczeń i mogą stanowić podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych – nie odnosi się to jednak do podmiotów będących konsumentami (por. wyrok TK z 15.03.2011, P 7/09, OTK-A 2011/2/12); na marginesie jedynie zauważyć należy, iż zgodnie z aktualnym stanem prawnym urzędowa moc prawna dokumentów bankowych nie obowiązuje w postępowaniu cywilnym (art. 95 ust. 1a Prawa bankowego). Niezależnie jednak od charakteru przedstawionych dokumentów, zdaniem Sądu dopuszczalne jest poczynienie ustaleń na ich podstawie odnośnie istnienia i wysokości należności przysługującej powodowi. Dokument prywatny stanowi pełnoprawny środek dowodowy, który sąd orzekający może uznać za podstawę swoich ustaleń faktycznych, a następnie wyrokowania; moc dowodowa dokumentu prywatnego jest jednak słabsza aniżeli moc dowodowa dokumentu urzędowego, ponieważ dokumenty prywatne nie korzystają z domniemania, iż ich treść jest zgodna ze stanem rzeczywistym. Nie przeszkadza to jednak w tym, aby sąd orzekający w ramach swobodnej oceny dowodów (art. 233 kpc) uznał treść dokumentu prywatnego za zgodną z rzeczywistym stanem rzeczy (tak K. K. w komentarzu do art. 245 kpc zamieszczonym w Systemie (...) Prawnej LEX).

Całokształt okoliczności faktycznych potwierdza, iż treść przedstawionych przez powoda dokumentów prywatnych jest zgodna z rzeczywistością. Pozwana przedstawiła dowodów, iż regulowała zobowiązanie wobec strony powodowej. Jednak jak wynika z przedłożonych potwierdzeń przelewów opłacała raty kredytu nieregularnie i nierzadko w wysokości niepokrywającej wysokość raty. Ciężar dowodu, iż zobowiązanie wygasło wobec spłaty, spoczywał na pozwanej, albowiem to ta strona procesu z faktu uregulowania świadczenia wywodzi skutek prawny w postaci wygaśnięcia zobowiązania.

Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania wysokości dochodzonego roszczenia – kwota należności głównej odpowiada kwocie ujawnionej w wyciągu z ksiąg bankowych, powód w sposób zgodny z postanowieniami umowy kredytowej ustalił wysokość należności odsetkowej oraz podlegających uiszczeniu przez kredytobiorców kosztów.

Zgodnie z art. 69 ust.1 Prawa bankowego przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

W istocie między stronami niesporne było, iż pozwany zawarł w dniu 28.04.2008r. ze stroną powodową umowę o przyznanie kredytu gotówkowego na zakup pojazdu mechanicznego. Niesporna była i ta okoliczność, że pozwana zaprzestała spłacania tego kredytu.

Pozwany zarzucił jednak, iż spłaciła dług w znacznej części. Jak powyżej wskazano, to na pozwanej w myśl art. 6 kc spoczywał ciężar wykazania, iż spłacił dochodzoną pozwem należność. W tym celu pozwana dołączyła do pozwu dowody przelewów bankowych na łączną kwotę 11 433 zł. Jak wynika z treści umowy kredytowej łączącej strony ogólny koszt całego kredytu wyniósł 7996,70 zł plus kwota kapitału 14868,42zł. Wobec zaprzestanie regulowania kredytu na bieżącą Bank miał prawo naliczania podwyższonych odsetek, tym samym ten ogólny koszt jeszcze by wzrósł.

Jak wskazano wyżej, fakt istnienia i wymagalności oraz wysokości roszczenia został zdaniem Sądu udowodniony przez stronę powodową. Wobec niewykonania przez pozwaną zobowiązania wynikającego z zawartej umowy kredytowej, należało zasądzić na rzecz powoda przysługujące mu świadczenie pieniężne należne od kredytobiorców.

Mając powyższe na uwadze, należało orzec jak w sentencji wyroku, o kosztach procesu rozstrzygając zgodnie z zasadą odpowiedzialności za jego wynik na podstawie art. 98 kpc – na koszty te składa się : opłata od pozwu (431 zł), inne koszty (1,35 zł) oraz opłata za notarialne poświadczenie dokumentów (15,12 zł.).